

Tu poți avea o viață fericită

Dumnezeu are autoritatea ... și asupra vieții tale?!

Versete călăuzitoare: Psalmul 89.6; Luca 12.5

Psalmul 89.6: Pentru că cine se poate asemăna cu Domnul în cer? Cine este asemenea Domnului între fiii celor puternici?

Luca 12.5: Vă voi arăta însă de cine să vă temeți: Temeți-vă de Acela care, după ce a ucis, are autoritate să arunce în gheenă; da, vă spun, de El temeți-vă!

1 | Autoritatea Sa

Autoritatea lui Dumnezeu este atât de copleșitoare, încât ar trebui să îngrozească acel suflet care nu este în armonie cu El: „Și demonii cred, și tremură” (Iacov 2.19). Autoritatea lui Dumnezeu îi face să tremure. Legiunile de demoni, care îl posedau pe omul din Gadara, au tremurat când Isus le-a poruncit să iese afară din el, deoarece ei cunoșteau autoritatea Sa irezistibilă (Luca 8.31). Numai omul este atât de prost, încât să încerce să se convingă că nu are de ce să se teamă: „Nebunul zice în inima lui: Nu este Dumnezeu!”. (Psalmul 53.1).

Pavel cunoștea această teamă ascunsă în inima omului și s-a folosit de ea pentru a-i face conștienți pe oameni de nevoia lor de a primi Evanghelia: „Cunoscând deci frica de Domnul, îi înduplecăm pe oameni” (2 Corinteni 5.11). Există o frică inconștientă de Dumnezeu în fiecare persoană, indiferent cât de neevlavioasă este ea sau cât de mult încearcă să o reprime. Blestemele, jurămintele și declarațiile de necredință ale unui om sunt eforturi de înecare a fricii înăscute de Dumnezeu, care îl chinuiește, pentru că el știe că nu este în armonie cu El.

Nimeni nu poate ignora autoritatea lui Dumnezeu și să se aștepte să aibă pace: „Dumnezeu este foarte de temut în adunarea sfinților și înfricoșător în mijlocul tuturor celor care-L înconjoară” (Psalmul 89.7). La această teamă de Dumnezeu lăuntrică, ascunsă în fiecare suflet uman, face apel Hristos când spune: „Vă voi arăta însă de cine să vă temeți: Temeți-vă de Acela care, după ce a ucis, are autoritate să arunce în gheenă; da, vă spun, de El temeți-vă!” (Luca 12.5).

El merge mai departe și cupleză teama de puterea lui Dumnezeu cu un sentiment de încredere în grija lui Dumnezeu pentru ei: „Nu se vând cinci vrăbii cu doi bani? Și *nici una* din ele nu este uitată înaintea lui Dumnezeu. Ci chiar perii capului vostru, toți sunt numărați. Nu vă temeți deci, voi sunteți mai de preț decât multe vrăbii” (Luca 12.6,7).

Domnul continuă să dezvolte sentimentul nostru de siguranță cu aceste exemple de purtare de grijă a lui Dumnezeu: „Priviți cu atenție corbii, ... Dumnezeu îi hrănește. Cu cât mai de preț sunteți voi decât păsările! ... Priviți cu atenție crinii ... Iar dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba ... cu cât mai mult vă va îmbrăca El pe voi ...; Tatăl vostru știe că aveți nevoie de ele ... toate

acestea vi se vor da pe deasupra” (Luca 12.24,27,28,30, 1). Ce mângâiere să experimentăm autoritatea minunată a lui Dumnezeu asupra noastră și grija Lui pentru noi. Elizabeth Cheney a compus:

Măcăleandrule, vreau acum să știu ceva:
De ce omul ne-ncetat se agită așa,
Cu griji, durere, tristețe și mâhnire,
De n-are timp de bucurii și mulțumire?
Spune, poți să-mi lămurești problema spinoasă?
Mie viața-mi pare comodă și frumoasă.

Din păcate, chiar exact nu pot să-ți lămuresc,
De ce gem așa și se-ntristează și jelesc.
„Cred”, a zis vrăbiuța meditând în sine,
„Că n-o duc așa bine ca tine și ca mine.
De noi îngrijește-n cer un Tată credincios,
Ne dă hrană zilnic și soare luminos;
El știe și-n rest tot ce ne lipsește. Sau,
Mie-mi pare, dragă, că ei pe-Acesta nu-L au!”

2 | Voia Sa

Este un adevăr evident că autoritatea lui Dumnezeu depinde întotdeauna de voința Sa. Dacă suntem siguri că suntem ai Lui, atunci putem fi siguri că El își exercită voința Sa pentru binecuvântarea noastră prezentă și pentru binele nostru veșnic. El are o autoritate irezistibilă pentru a-și împlini minunatul scop cu privire la noi. Acum, având în vedere acest lucru, să analizăm trei afirmații despre voia lui Dumnezeu pentru copiii Săi.

1. În primul rând, aflăm în Efeseni 1.4,5 care a fost voia lui Dumnezeu pentru noi încă dinainte de creație: „El ne-a ales în El mai înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără pată înaintea Lui, în dragoste; El ne-a rânduit dinainte pentru înfiere, pentru Sine, prin Isus Hristos, după buna plăcere a voii Sale.” Cine ar putea dori să ceară un loc mai bun decât acela de a fi fiul Lui, adus în grația Lui veșnică? Ar putea fi ceva mai binecuvântat decât asta? Îngerii sunt creaturi în fața Creatorului, dar noi suntem fiii iubiți ai Tatălui nostru. Și toate acestea pentru că așa a fost bunul plac al voinței Sale.
2. În al doilea rând, cunoaștem scopurile Lui cu privire la noi în veacurile viitoare din Efeseni 2.4-7: „Dar Dumnezeu, fiind bogat în îndurare, pentru dragostea Lui mare cu care ne-a iubit, pe când eram morți în fărădelegi, ne-a adus la viață împreună cu Hristos ... ca să arate în veacurile viitoare nemărginita bogăție a harului Său, în bunătate față de noi, în Hristos Isus.” Aici Dumnezeu ne dezvăluie că în viitor este voința Sa ca noi să descoperim bogăția totală a harului Său. Cu siguranță, Dumnezeu nu putea da nimic mai mare decât aceasta! De ce să ne temem de autoritatea Lui, când cunoaștem buna plăcere a voii Lui cu privire la noi? Autoritatea Sa este într-adevăr garanția noastră că scopul Său cu privire la noi se va împlini la timpul potrivit.

3. În al treilea rând, în Romani 8.28 găsim scopul Său revelat în evenimentele și împrejurările care ne ating în viața noastră de zi cu zi: „Dar știm că toate lucrurile lucrează împreună spre bine pentru cei care Îl iubesc pe Dumnezeu, pentru cei care sunt chemați potrivit planului Său.” Ar trebui să ne temem de autoritatea Sa irezistibilă și de voința Sa suverană, când știm că El va face ca toate lucrurile să lucreze împreună pentru binele nostru prezent și veșnic?

Ce mărginire din partea noastră să ne plângem de împrejurările noastre în fața unor declarații atât de clare! Ce mod rușinos de a-L trata pe Dumnezeul nostru, care a vrut lucruri atât de minunate pentru noi! Nu putem avea pace în sufletele noastre atunci când voința proprie și refuzul de a ne supune dezvăluie neîncrederea noastră în Dumnezeu.

Amintește-ți că dacă ne luptăm împotriva lui Dumnezeu, ne luptăm în zadar: „Vai de cel care se ceartă cu Acela care l-a făcut!”. (Isaia 45.9). Să ne punem încrederea în Cel care „lucrează toate după sfatul voii Sale” (Efeseni 1.11) este cel mai fericit lucru pe care îl putem face vreodată.

3 | Verificarea de sine

Putem spune această rugăciune practică din inimă? „Cât de scumpe îmi sunt gândurile Tale, Dumnezeule, cât de mare este numărul lor! Dacă aș vrea să le număr, sunt mai numeroase decât nisipul. ... Cercetează-mă, Dumnezeule, și cunoaște-mi inima! Încearcă-mă și cunoaște-mi gândurile! Și vezi dacă este în mine vreo cale a întristării și condu-mă pe calea eternă!”. (Psalmul 139.17,18,23,24).

Dacă vom căuta, vom găsi că Dumnezeu, în marea Sa dragoste pentru noi, ne va arăta atât ceea ce a cauzat problemele noastre, cât și ceea ce ne împiedică să avem pace. Meditarea asupra voii Sale cu privire la noi ar trebui să ne aducă o mare pace. Iar meditarea la autoritatea Lui ar trebui să ne convingă de scopul Său bun pentru noi. Dar dacă nu suntem supuși, ar trebui să ne cutremurăm, pentru că vom descoperi că voința proprie duce la suferință.

Copiii lui Israel au fost încăpățânați și din aceasta a rezultat o mare suferință: „Vai de fiii răzvrătiți, zice Domnul, «care iau hotărâri, dar fără Mine ... și îngrămădesc păcat peste păcat. Ei se coboară în Egipt fără să Mă întrebe, ca să se refugieze sub protecția lui Faraon și să se încreadă în umbra Egiptului! ... Și egiptenii sunt oameni, iar nu Dumnezeu. ... Și Domnul Își întinde mâna, și cel care ajută se va poticni, și cel ajutat va cădea, și amândoi vor pieri împreună (Isaia 30.1,2; 31.3).

Acum, pune acestea față în față cu cei care iubesc și fac voia Lui: „Mare este pacea celor care iubesc legea Ta și nimic nu-i face să se poticnească” (Psalmul 119.165).